

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

29. De Clericis peregrinantibus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63433)

manu scripta aut subscripta, vel authentico sigillo munita, tradi debet Wiestn. Pirh. & alii.

TITULUS XXIX,

De Clericis peregrinantibus.

Q. 1. *Qua sit ratio praesentis Tituli, & quomodo hic titulus à Tit. 22. Libri 1. Decretal. de Clericis peregrinis distinguatur? Resp.* ad 1. Ideo Titulus praesens praecedenti de Appellatione subjungitur, quia peregrinatio Romana post latam aliquam sententiam assumpta habet vim appellationis. *c. un. h. t.* estque ingressus hujus itineris realis appellatio, in ipso facto consistens.

Resp. 2. In Titulo 22. Lib. 1. Decretal. agitur de Clericis peregrinis in ordine ad receptionem & executionem Sacrorum Ordinum, quomodo scilicet Clerici extranei, ignoti, vagi vel ordinari possint, vel admitti ad ministrandum in Ordinibus iam susceptis. Hic autem tractatur de Clericis in ordine ad lites, quatenus nimirum contra peregrinantes, id est, ad Limina Apostolorum, sive ad Sedem Apostolicam proficiscentes, possit aut non possit lis moveri.

Q. 2. *Quis sit peregrinationis Romana effectus? Resp.* Iste est praecipuus, quod si quis (sive Clericus, sive Laicus in causa spirituali, ob generalitatem rationis in *cap. un. h. tit.* allegatam) post litem sibi motam iter Romanum per se aut per alium attulerit, istiusmodi iter vim habeat appellationis, & suspendat jurisdictionem caeterorum judicum, ita ut

nihil contra talem peregrinantem possit innovari.

in. c. un. h. t.

Q. 3. Quid requiratur, ut arripiens iter ad Pa-
nam dictum effectum sortiatur? Resp. seqq. 1. In-
tra 10. dies à lata sententiâ vel illato gravamine
debet iter arripere. Wiestn. n. 4. h. 2. Debet il-
lud intimare judici & parti. Ratio, quia hi sunt
in possessione juris sui, priusquam constet, iter
susceptum. 3. Debet iter hoc arripi ante citatio-
nem; quia aliâs à taliter prævento forum non
possit declinari, juxta. c. 30. de appel. & c. 19. de
proc. comp. 4. Debet, si fortè adversarius ejus con-
tra ipsum Literas Apostolicas impetraverit, nec-
dum illarum habere notitiam. Ratio, quia hoc
casu iter prædictum malitiosè arreptum præsumi-
tur. c. 15. de Appell.

Q. 4. In quibus rebus proficiscenti ad Pontificem
privilegium competat, quod contra se nihil sit atten-
dandum? Resp. Licet c. un. h. t. videatur agere
de iis solùm, in quibus iter Rom. arripiens ex-
trajudicialiter gravari, quæque illi hoc modo au-
ferri possent, intelligenda nihilominus etiam est
ejus dispositio de iis, quæ contra eundem per
processum & sententiam judicis auferuntur. arg.
c. cit. ob verba: cum rebus suis sub Apostolica pro-
tectione debeant esse securi. 2. Possunt contra tur-
batores bonorum taliter peregrinantium citra
mandatum, modo de rato caveant, agere pa-
rentes, propinqui, amici, imò & servi. L. 1.
C. si per vim vel alio modo. 3. Qui Romipetas vel
peregrinantes ad Limina Apostolorum, vel ibi
mo-

morantes, aut inde regredientes capiunt, spoliari, mutilant, interficiunt, sive dein accesserint Romanam devotionis, sive litis, sive negotii gerendæ &c. gratiâ, excommunicationem incurrunt referatam S. Pontifici in *Bulla Cœna Cas. 9. & 10.*

TITULUS XXX.

De Confirmatione Utili & inutili.

Q. 1. *Quid sit confirmatio & quotuplex?* *Resp.* 1. Agendum quidem foret hic specialiter de confirmatione sententiarum, à quibus appellatur, quasque sæpius contingit confirmari; plerumque tamen AA. de confirmatione generaliter sumpta tractare solent, prout complectitur confirmationes sententiarum æquæ, ac statutorum, privilegiorum, contractuum &c. Et hæc definitur, quod sit *juris jam prius habiti seu quæsiti* (addunt aliqui *quomodocunque*) *corroboratio facta per legitimum superiorem.* 2. Confirmatio quandoque necessaria est ad jus jam inchoatum, nondum tamen perfectum complendum, uti contingit in confirmatione ad Prælaturam; quandoque fit confirmatio, non tanquam per se necessaria ad substantiam vel valorem actûs aut juris, sed majus tantum ei robur addit.

Resp. ad 2. Alia est confirmatio *Utilis*, per quam intelligitur valida; alia *inutilis*, sive invalida, qualis est, quæ vel sub-vel obreptitiè est obtenta. *Utilis* sive valida iterum est duplex; una *in forma*

com-